

MIRCEA PETEAN este poet, prozator, eseist, publicist și editor. S-a născut la 2 februarie 1952 în Jucu de Mijloc, jud. Cluj. Absolvent al Facultății de Litere din Cluj-Napoca, specialitatea română-franceză, promoția 1976. A predat limba și literatura română, limba franceză și limba „poezească” la Moisei și Borșa, în Maramureș (1977-1989). Inspector școlar în Maramureș, pentru scurtă vreme, imediat după Revoluția din Decembrie 1989. Redactor și șef de secție la Editura Dacia din Cluj-Napoca (1990-1998). Secretar general de redacție la Editura Cartimpex din același oraș (1998), redactor la Radio Renașterea (1999-2009). Este directorul Editurii Limes, pe care a fondat-o la finele anului 1998. A debutat în 1974 în revista *Echinox* și a colaborat de-a lungul anilor la importante reviste literare din țară și străinătate. Tradus în diverse limbi. A obținut numeroase premii literare, între care Premiul Mihai Eminescu al Academiei Române. Distins cu Ordinul Meritul Cultural în grad de cavalier.

Mircea Petean

MAI VORBIM

Alte poeme ligure

LIMES
2020

corpul tău înfășurat în voaluri translucide urcă pe cer
o nu nu-mi va rămâne decât să mă las folosit în chip de nadă
aruncată printre rădăcinile arborilor
doar doar va mușca stăpânul adâncurilor
lăsându-se prins ca prostul în cârligele pescarilor
pupat pe bot și aruncat înapoi ca o zdreanță
care nu mai folosește la nimic

până atunci vei sta cuminte în cutia
care încă mai miroase a tutun cu aromă de vanilie
printre râme roșii cosași și greieri
așteptând să fii folosit în chip de nadă
aruncată printre rădăcinile arborilor
doar doar va mușca stăpâna adâncurilor și te va duce cu sine
în burta sa și te va naște din nou

în hrubele ungherele și cotloanele mării
în miezul tăcerii și regatul uitării
departe de vuietul și foșnetul arborilor vălătuciți de vânt

CUPRINS

Prima parte: Și tăcere e afară	5
<i>energia copiilor se consumă frenetic .....</i>	<i>7</i>
<i>e la nave va.....</i>	<i>8</i>
<i>„am m-ai scris o poezie”.....</i>	<i>9</i>
<i>poem după poem.....</i>	<i>10</i>
<i>pe o limbă de nisip .....</i>	<i>11</i>
<i>scriu și în preajma mea se adună .....</i>	<i>12</i>
<i>brațul uriașei macarale abandonate între pallazzi ...</i>	<i>13</i>
<i>groapa se sapă singură .....</i>	<i>14</i>
<i>rămășițele sărbătorii oamenilor muncii .....</i>	<i>15</i>
<i>rostitele și nerostitele.....</i>	<i>16</i>
<i>fanfara a tăcut .....</i>	<i>17</i>
<i>cu acoperișul turtit de mușchiul verde.....</i>	<i>18</i>
<i>era o pitică uscată.....</i>	<i>19</i>
<i>atâtea firme de avocați notari executori .....</i>	<i>20</i>
<i>plouă pe mare .....</i>	<i>21</i>
Partea a doua: Restul e... tăcere!.....	23
<i>NINGE ARDELENEȘTE PE TĂRÂM LIGUR.....</i>	<i>25</i>
<i>ELANII FANTOMĂ .....</i>	<i>27</i>
<i>JUFA ȘI PUFI.....</i>	<i>29</i>
<i>POEZIA.....</i>	<i>32</i>
<i>DE CE-AȘ FI TRIST?.....</i>	<i>34</i>
<i>FESTIVAL DE POEZIE .....</i>	<i>36</i>
<i>POEMA ȘI MUZA.....</i>	<i>37</i>
<i>NICI MUZA, NICI POEMA .....</i>	<i>38</i>
<i>ÎNDURARE .....</i>	<i>39</i>
<i>BREAKING NEWS .....</i>	<i>41</i>
<i>NOI APARIȚII ȘI DISPARIȚII .....</i>	<i>42</i>
<i>ÎNTR-UN TURN.....</i>	<i>44</i>
<i>BILANȚ.....</i>	<i>45</i>
<i>FINIS CORONAT OPUS.....</i>	<i>47</i>

Partea a treia: La ocazii	49
<i>CORABIA „PIRAȚILOR”</i>	51
<i>CORABIA NEBUNILOR</i>	55
<i>O ZI DIN VIAȚA MAESTRULUI GRĂDINAR</i>	57
<i>LA O EXPOZIȚIE</i>	59
<i>RĂSPUNSUL CORECT</i>	61
<i>DISPARIȚIA ȘI FARMECUL EI</i>	63
<i>ORAȘUL MEU</i>	64
<i>PUNCT ȘI DE LA CAPĂT</i>	66
<i>PRIMA DIMINEAȚĂ A NOULUI AN</i>	69

Poemele Anei 71

<i>clipocitul apei izbite de stabilopozi</i>	73
<i>voi veni cu un paner de caise</i>	74
<i>hai cu mine în noapte</i>	75
<i>vino-n codru la izvorul</i>	77
<i>vino</i>	78
<i>mohorâtă zi de octombrie noiembrie decembrie</i>	80
<i>călătoriile noastre</i>	82
<i>veneam de la drum lung</i>	84
<i>te jucai cu o urnă</i>	85
<i>în vuietul și foșnetul arborilor vălătuciți de vânt</i>	87

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

PETEAN, MIRCEA

Mai vorbim. Alte poeme ligure / Mircea Petean. - Florești :
Limes, 2020

ISBN 978-606-799-345-5

821.135.1

PRIMA PARTE

Și tăcere e afară...

(Mihai Eminescu, *Cu penetul ca sideful*)

© Copyright Editura Limes, 2020

Str. Castanilor, 3

407280 Florești, jud. Cluj

Tel. : 0264-544109; 0723-194022

e-mail: edituralimes2008@yahoo.com

www.edituralimes.ro

***

energia copiilor se consumă frenetic
în marginea însorită a parcului *Villa Doria*

un tânăr fără căpătâi își ascunde capul în gluga pardesiului
care îi acoperă trupul trudnic adunat pe banca de fier
din marginea umbroasă a parcului

mâinile îi atârnă inerte înafară

e domenica della misericordia
și eu – cu fața arzândă și ceafa înghețată –
învăț – a câta oară? – alfabetul tăcerii

e la nave va
a plecat fără mine înspre *Cinque Terre San Donato*
Fruttuoso sau *Savona* – nu știu

ce și mai ales câte au văzut apele acestea – nu-i de povestit

nici nu-i cu cine
căci iar îmi port singurătatea pe țarm
cum cei de-ai locului își poartă câinii

despre cum înghite marea apele pârâului de munte
vom mai vorbi

„am mai scris o poezie” –
m-am lăudat imprudent dis-de-dimineată –
„dacă ai fi luat Premiul Nobel ar fi fost o treabă” –
a venit imediat replica
„adevăr grăit-ai, dragă, nu ne-ar strica nici vouă nici mie”

la ce bun atunci încă o poezie
într-o lume pustiită în care totul se vinde și se cumpără
doar poezia nu se vinde ci se dăruiește
(dacă ai cui)

se îndeasă cărțile
iar poeții se lasă înșiruiți în cete
care mai de care mai cucuiete
aflu de pildă că Asociația venerabililor poeți veterani
în frunte cu Boșorogul șef
se va produce într-una din bombele veacului

nebun
nebun trebuie să fii
să continui să scrii

măcar de m-aș rosti cu acea simplitate
îndelung râvnită care se rostuieste cu vioiciunea
unei largi perspective și c-o ușurință de invidiat

andiamo – se-aude vocea nebunei orașului
care trage după ea o jigodie –
c'è la fine del mondo

poem după poem
adunate într-un turn
într-o turlă
ori mai degrabă în podul casei
iar nu într-o pagodă luminată –
cum ai scris altădată

un turn cu urechile crescute înăuntru
cum tot tu scris-ai
o turlă-n surlă
un pod miriapod

ce mai faci poete –
aud și ascult –
eu nu-s poet
eu sunt meșterul
care trudește la țesătura tăcerii

urmărind răbduriu cum apare/ dispare
urma divinului pe umbra turnului

tac
tac
tac

pe o limbă de nisip
în apropiere de locul în care *il torrente*
e înghițit de apele mării
întins pe o rogojină zace trupul altui tânăr fără căpătâi
îmbrăcat sumar în negre haine negre
cu o sticlă de plastic băută pe jumătate
vârâtă într-o pungă de plastic la căpătâi

lumina dimineții îi ține loc de învelitoare
iar liniștea spartă de sunetul îmbinării apelor
îi ține somnului isonul

când ceața se risipi
un sicriu pământiu se ivi pe grohotișul de pe țarm

sau doar mi se păru – cine poate ști –
furat cum sunt uneori de ispita viziunii
la mare preț pe piața lirică autohtonă

e atât de aproape imaginea asta
și atât de departe în același timp
atât de acută și atât de ștearsă
încât mă apropiu de ea ca de cadavrul tăcerii

scriu și în preajma mea se adună
fie porumbei
fie vrăbii
fie câte o mierlă

țopăie de zor
în jurul meu
în vreme ce ating literele
de pe ecranul telefonului mobil
căci m-am deprins să scriu direct aici –
incredibil!

și nu e nimeni pe margini
ca să ne disturbe

doar vocea nebunei orașului
care trage după ea o jigodie
sfâșie țesătura tăcerii –
fugiți, sfârșitul lumii e aproape

brațul uriașei macarale abandonate între *pallazzi*
atârnă deasupra noastră
ca o teribilă amenințare

e soră bună cu buldozerul trist
dintr-o mai veche poemă
macaraua
le despart doar o jumătate de veac de tăcere
și câteva mii de kilometri

dintru tăcere s-a rostuit rostirea –
aud șoptind vântul
care noicizează involuntar

groapa se sapă singură
în cer

nimeni nu a văzut
și nici nu va vedea
vreodată
cum se sapă singură groapa
în cer

tăcerea
doar tăcerea e îngropată în groapa
din cer

îngerii o coboară pe pământ
și o încredințează fiecăruia
ca pe o sfântă inutilitate

nebun trebuie să fii să crezi
că altfel se întâmplă lucrurile

îmi permit doar să te sfătuiesc
să aștepti răbduriu clipa Învierii

rămășițele sărbătorii oamenilor muncii
sunt evidente peste tot
nu e loc pentru contemplație
nici pentru reculegere
cu atât mai puțin pentru meditație

în vârful unui palmier tuns zero –
o coloană aproape neagră –
zăbovește pasărea
despre care nu aş putea spune nimic altceva decât
că nici că-i pasă de prezența mea

ceea ce pot afirma însă
fără drept de tăgadă
este că fiii colegilor mei de odinioară –
profund anticomuniști –
sunt azi – cruntă ironie –
cu toții – neomarxiști

ar fi mai bine – poate – să taci
NU TAC!